

ÄLVNÄSTRUMPETEN

2021

MAGASINET FÖR DIG SOM ÄR ÄLVNÄSBO
från styrelsen för Väg- och Tomtägarföreningen

THURSDAY JULY 1 2021

£1.35 ... for a GREAT read

facebook.com/GazetteinWhitby @gazetteinwhitby

www.whitbygazette.co.uk

Whitby Gazette

#Therewithyou

TRUSTED NEWS SINCE 1854

PICTURE BOOK HOME ON THE MARKET

PROPERTY, PAGE 47

In pictures:

All the fun of the proms!

66-bed care home plan at Sneaton Castle site

Plan scaled down after it was initially refused

By CARL GAVAGHAN
Local Democracy Reporting Service
Email editorial@whitbygazette.co.uk

A second attempt is being made to build a new care home in Whitby after the first set of plans were refused due to concerns the proposed building was too large.

LNT Care Developments has lodged plans with Scarborough Council for the 66 bedroom development at Sneaton Castle, which will see more

than 240 new homes built when it is completed.

The extra care facility for elderly people was part of the original plans for the site that were given outline approval in 2016. In 2019, the borough council planning committee went against their officers' advice and threw out plans for a three-storey building, saying it would "stand out like a sore thumb" on the site.

Revised plans will today go back before the planning committee with officers once again recommending approval.

A report prepared for the councillors states: "The applicant has advised that the proposed development would be configured in a way that enables the care home to provide for two types of care - general residential and residential dementia.

"Its plan layout and internal arrangement, allows the home to be split into the separate care requirements. In addition, a secure landscaped garden area would provide the

CONTINUES ON PAGE 3 →

A taste of Gothland - just outside Stockholm, Sweden

Heartbeat country inspires bus shelter

This quirky bus shelter designed by a huge Heartbeat fan to look like Gothland railway station is proving a huge hit - 1,300 miles away in Sweden. Writer Hans Christiansen visited the village around 10 years ago while working on a book and it gave him an idea to create a new-look bus shelter in his small community of Älvnäs, just outside Stockholm. The bus stop is adorned with the names Gothland, Aidsensfeld and Hogsmeade. Hans added: "There are many young people who stop here with the bus, just because it is fun and it looks nice."

Nu blir det slagsmål i familjen igen om nya numret av ÄlvnäsTrumpeten.

Det här är en liten tidning som kommer i din brevlåda när vi har lust, eller när vi har något att berätta. Har du något att berätta? Hör av dig till redaktionen!

REDAKTION

ÄlvnäsTrumpeten 2, 2021

Redaktör & produktion
Hans Christiansen

Redaktionskommitté
My Blomqvist Olsberg
Royne Carlsson
Lars Ekeling
Michael Bergman
Sam Bäcknäs
Jennie Björk
Anna Leander Nyberg

Foto: Hans Christiansen,
där inget annat anges.

Tryck: Carlshamns tryckeri
www.alvnas.se

Omslaget: Omslaget på Whitby Gazette

NYINFLYTTAD?

Du som är nyinflyttad i Älvnäs kanske undrar hur det fungerar i vårt lilla samhälle. Vi är en Väg och -tomtägareförening som äger våra egna vägar, sköter dem och är rädda om dem. Vi försöker få folk i området och be-

Lexus LC Convertible

Foto Hans Christiansen

Det blev en mycket större uppmärksamhet än vad vi kunde föreställa oss med den nya busskuren. Det började med att en busschaufför tog en bild och skickade till Radio Stockholm som genast ringde och ville komma och göra ett reportage. Sedan kom DN, SvD Junior, båda lokaltidningarna, SVT Stockholm och Sverige runt. Puh! Men inte nog med det utan vi fick kontakt med en engelsk tidning, Whitby Gazette. Det är den tidning som finns närmast den lilla by, Goathland, där den ursprungliga järnvägstationen ligger. De tyckte det var fantastiskt att vi i Älvnäs hedrade byn och järnvägstationen på ett sådant här sätt med att bygga en busskur inspirerad av den, tv-serien "Tillbaka till Aidensfield/Heartbeat och Harry Potter. Lite roligt i sammanhanget var att redaktören som vi hade kontakt med pluggade lite svenska. Han berättade att han hade börjat plugga spanska men tyckte det var lite tråkigt att lära sig så han började med svenska istället och var väldigt nöjd med det. På omslaget av det här nummret kan du se Whitby Gazettes förstasida.

Bilden ovan är det bidrag som Lexus Sverige skickade till en internationell poster-tävling som arrangerades av Lexus Europa.

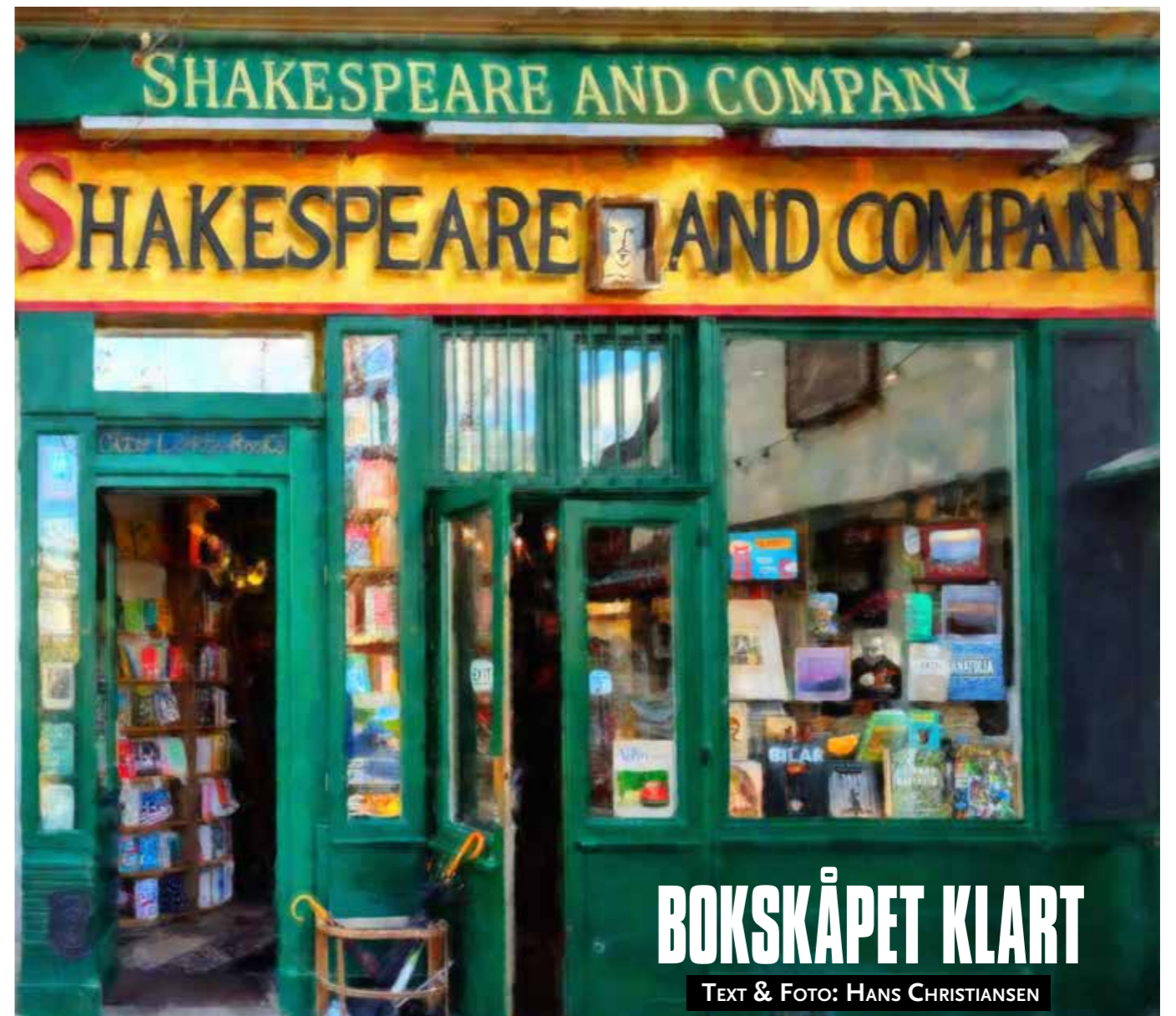

SVT besöker Älvnäs

MÄLARÖKRYSSET	
1	2
3	4
5	6
7	8
9	10
11	12
13	14
15	16
17	18
19	20
21	22
23	24
25	26
27	28
29	30
31	32

Slutligen dök busskuren även upp i Mälardalens Nyheter "Mälärökrysset" för ett tag sedan. Men nu går vi vidare. På nästa sida kan du läsa om vårt Bokskåp där du kan botanisera bland Älvnäsborns böcker. Böcker som våra medlemmar har läst och tycker att andra också ska få möjligheten att läsa.

sökare att hålla högst 30 km/tim i området. Vi satsar på att skapa en gemenskap och att värna om vårt vackra område och vara ett levande samhälle med bl.a. midsommarfirande, Älvnäsfestival och andra aktiviteter. Glöm inte att anmäla dig till vår sms-tjänst! Du kan läsa mer om det på www.alvnas.se

BOKSKÅPET KLART

TEXT & FOTO: HANS CHRISTIANSEN

VAD ÄR SHAKESPEARE AND COMPANY?

Det är en gammal välkänd bokhandel från 1951 som ligger vid Seine på södra sidan nära Sorbonne på 37 Rue de la Bucherie som återstartades av George Whitman. Efter att ha inhandlat en bok där kan man gå till Le Jardin du Luxembourg och sätta sig att läsa eller varför inte på Körsbärspromenaden i Älvnäs.

Ursprungligen var det amerikanska Sylvania Beach som startade boklädan 1919, då på 8 rue Dupuytren och flyttade sedan till 12 Rue L'Odéon 1922, i Paris latinkvarter. Hennes koncept var att sälja och marknadsföra engelskspråkig litteratur i Paris, och särskilt känd är hennes insats att vara den första att ge ut Joyces kontroversiella roman Odysseus på författarens fyrtioårsdag den 2 februari 1922. När tyskarna intog Paris under andra världskriget, fängslades hon och bokhandeln vandaliserades och förstördes. Efter kriget uppstod den igen, tack vare George Whitman, på ovan nämnda adress. Ernest Hemingway besökte ofta bokhandeln och skrev ett kapitel om den i sin bok "En fest för livet". Framför allt under mellankrigstiden var detta en samlingspunkt för engelskspråkiga artister ur den "förlorade generationen" som bodde i staden. Bokhandeln blev snabbt ett centrum för

litterärt liv i Paris. Allen Ginsberg, William Burroughs, Anais Nin, Richard Wright, William Styron, Julio Cortázar, Henry Miller, William Saroyan, Lawrence Durrell, James Jones och James Baldwin var bland tidiga besökare i butiken. Bokhandeln frekventerades också bl.a. av Joyce, Hemingway, Stein, Fitzgerald, Eliot, Pound—liksom kända franska författare. Från och med den första dagen som butiken öppnades bjöds författare, konstnärer och intellektuella till att sova bland butikens hyllor och högar med böcker, på små sängar som fördubblades som bänkar under dagen. Sedan dess har uppskattningsvis 30 000 unga författare och artister övernattnat i bokhandeln, inklusive då okända som t.ex. Alan Sillitoe, Robert Stone, Kate Grenville, Sebastian Barry, Ethan Hawke, Jeet Thayil, Darren Aronofsky, Geoffrey Rush och David Rakoff. Dessa gäster kallas Tumbleweeds efter rullande tistlar som "driver in och ut med slumpens vindar", som George beskrev det. En känsla av gemenskap var mycket viktig för honom - han hänvisade till sin butik som en "socialistisk utopi som maskerade sig som en bokhandel".

Så här fullt lär det aldrig bli, men fungerar som en inspiration.

REGLER FÖR BOKSKÅPET

1. Ställ bara hit böcker som du själv tycker om och vill att andra ska upptäcka.
2. Sortera in dina fina böcker i de olika kategorierna som du ser på hyllkanten. Finns det någon kategori som du tycker saknas, lägg en lapp med ditt förslag i skåpet. Vi tittar in i bokskåpet lite då och då.
3. Naturligtvis får du ta hur många böcker som helst, som du har behov av, ur skåpet. Du behöver inte lämna lika många som du tar. Och det går naturligtvis bra att lämna tillbaka böcker som du har lånat ur skåpet tidigare. Det är kul om det blir omsättning av kulturen i vårt bokskåp och i Älvnäs.

Njut av litteraturen
Styrelsen Älvnäs Väg-och Tomtägarförening

POTATIS TILL MÅNGAS GLÄDJE

Potatisen som sattes sent i våras är väldigt uppskattad bland många Älvnäsbor. Varje dag är det några som fyller på potatislådan hemma. Både barn och vuxna gräver i jorden för att få tag i de eftertraktade knölnarna. I våras beställde markfogden Micke Bergman 750 kg sättpotatis och fick tag i en bonde med gammal sättmaskin och gammal traktor som fick ner potatisen i jorden. Micke förhandlade fram ett bra pris på sättpotatisen. Ungefär halva priset mot normalt. Det gjorde att vi fick två olika sorter dels Fransk mandelpotatis och dels vanlig svensk matpotatis.

Tyvärr har det varit lite kämpigt ibland att gräva. När det har varit torrt väder blir jorden nästan som cement. Bäst är att passa på när det har regnat. Svårast har barnen haft det med den hårda jorden. Men ändå har de kämpat med att gräva fram potatis för att lägga dem i påsar och gå runt och sälja för en tia kilot. Hoppas det var mödan värt. Fantastiskt.

Det kommer antagligen bli lite potatis kvar i marken, vilket gör att vi kommer att plocka upp den med maskin men vi har inte bestämt vad vi ska göra med den. Hur blir det sen undrar kanske någon. Blir det potatis där nästa år igen? Nja, vi diskuterar det också i styrelsen just när det här skrivs men målsättningen är att det ska bli ängsblommor för nu har vi tagit bort en del av näringen ur jorden som experterna ville. Kanske kan det bli en liten hörna där det blir potatis men mestadels blir det ängsblommor. Vi hoppas att våra ansträngningar har gett oss större möjligheter att få ängsblommorna att gro och växa.

Skriv gärna på vår hemsida vad ni tyckte om initiativet att sätta potatis.

Lekparken

Lindkvist Hörna

Årets midsommarfrande blev väldigt lyckat trots att vi inte kunde göra som vanligt med dans runt midsommarstången på fårängen invid Kulturstallet på grund av Corona-restriktioner. Vår återkommande dragspelar Lasse kördes runt på en hyrd släpkärra med grindar och dekorerad av AnnaCarin Rutegård till sex olika platser i Älvnäs. Vi började vid Lindkvist hörna där ett tiotal mötte upp och körde bl.a. små groderna.

Lasse spelade i tjugo minuter på varje plats. Nästa anhalt var Hedborgs Filial/Rödhakevägen vidare Lekparken, Näktergalsvägen vid korsningen gångvägen mot Koltrastvägen, nästa var bussvändplan och slutligen korsningen Talgoxevägen-Svartmesvägen. Totalt var det uppskattningsvis tre hundra personer som kom till de sex olika stationerna. Det blev bara fler och fler vid varje stop. Superkul att det blev så lyckat.

Lekparken

Hedborgs Filial

Hedborgs Filial

Lekparken

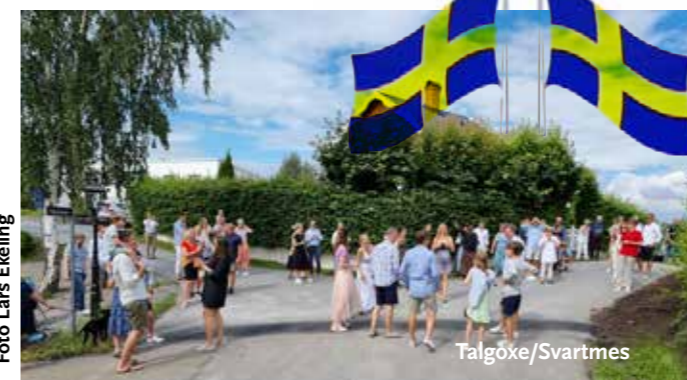
Lekparken

Lekparken

Lasse Almkvist

Talgöxe/Svartmes

Bussvändplan

GAMMALT & NYTT

Lustgas ny drog!

På några ställen i området har det hittats lustgastuber som normalt används till sifoner, men det är också populärt bland ungdomar som en drog. Det har tidigare rapporterats att man har hittat vid pumpstationen mellan Älvnäs och Närlunda. De som finns på bilden ovan hittades i grustaget tillsammans med två flaskor vodka, känns inte bra. Ha koll på era ungdomar. Det här bruket är inte helt ofarligt. Texten nedan kommer från SVT Nyheter: Dikväveoxid, förpackningsgas eller salpeteroxid. Ja lustgas har många namn och många användningsområden, men mest känd är den för sina smärtlindrande egenskaper. Det påverkar hjärnan avslappnande så att du inte upplever smärta lika starkt och istället kan en känsla av rus eller glädje infinna sig. Den allvarigast risken med att inandas lustgas är att det kan bli syrebrist i hjärnan och det i sin tur kan ge minnesluckor.

Göran Svensson med fru på Gärdsmysvägen har en fantastisk ros som växer vid trappan upp till huset. Vård att spana in nästa sommar.

Fantastiska rosor

Klotter

Tyvärr har vi råkat ut för ett mindre klotter i Roseman Bridge. Det är sanerat, men om du känner igen klotter- tagarna får du gärna höra av dig till styrelsen.

HANNA BERGMAN

TEXT HANS CHRISTIANSEN

Hanna Bergman är 24 år och har just börjat sitt fjärde år för att utbilda sig till industridesigner i Lund, totalt är det fem år. Hanna hade en utställning 12-13 juni i år i Kulturstallet Det var en mycket uppskattad utställning med många besökare.

Hur började det här, med måleri och konstnärskapet, frågade jag. Så fort jag kunde hålla i en penna, när jag var liten, har jag aldrig släppt den. Jag älskar att rita och måla.

Så det var din dröm redan från början att bli konstnär, illustratör eller likande?

Nej, jag skulle bli läkare. Den tanken fanns ganska länge, men efterhand fick jag för mig att jag skulle bli pilot istället. Stort steg kanske men det var något där som kittlade och verkade spännande. Jag genomgick ett gäng med tester och jag tänkte att om jag bara kommer till intervjun kommer det gå vägen. Men det gjorde det inte. Jag kuggades på en enkel fråga om var jag ville gå utbildning. Det fanns två skolor, Lund och Västerås och jag sa att jag gärna ville gå i Västerås för det var nära Stockholm, Ekerö där jag bodde. Då ansåg de att jag var för omogen för utbildningen och bad mig återkomma något år senare.

Tack vara mitt intresse och fallenhet för tecknandet och målade var det fler personer som sa till mig att du borde bli industridesigner. Jag visste knappt var det var. Och efter att jag hade fått nej till pilotutbildningen kollade jag hur jag kunde söka till designskolan i Lund. Det var bara en vecka kvar tills ansökan skulle vara inne. Jag satte igång med att göra arbetsprover och skickade in. Och kom in.

Varför just Lund?

De har en inriktning som passar mig. Konstfack är för konstnärlig och Umeå är för teknisk för min smak. Lund är mer allmän, alltså att man sysslar med saker och produkter som underlättar vardagen för människor utan att för den skulle ändra deras beteende. Det passade mig perfekt. Intuitiv design-funktionsorienterad. Allt från dammsugare till appar. Just nu håller jag på med ett projekt där vi ska designa en sak som håller kudden på plats i en sjuksäng även när sängens övre del lutar kraftigt uppåt, åt Region Skåne.

FÖNSTER TILL MITT MINNE

Det här med naturen verkar ha en stor påverkan på dig. Du åker ibland till avlägsna platser för att fotografera bl.a. Nordnorge. Är foto också en verksamhetsgren som du gärna ägnar dig åt?

Vi i familjen har alltid varit nära naturen och vi har ofta tagit steget ut i skogen. Tidigare hade vi en hund som behövde motion så det blev naturligt.

När jag var nio år lånade jag pappas kamera i smyg och gick ut och tog lite bilder. När han upptäckte vilka bilder jag hade tagit kom han in i mitt rum en dag och sa att nu skulle vi åka och köpa en kamera till mig.

Idag fotograferar jag nästan lika mycket som jag målar, fast egentligen är det lite säsongsstyrt. På sommaren fotograferar jag och på vintern målar jag. Jag drar ofta ut mina klasskamrater på upptåg för att jag ska få en bra bild. Ser jag ett träd ber jag någon

klättra upp i det så att jag får en annorlunda bild samtidigt som vi tillsammans får en kul upplevelse som fastnar i minnet som ett fönster man kan titta in .

Jag är intresserad av många olika tekniker. Vad det gäller målning har jag inte gått i någon skola egentligen för att lära mig olika tekniker utan jag är självlärd kan man säga.

Medan vi pratar hör jag hur Hanna sandpappar på något. Hon berättar att hon håller på med ett skrivbord som är anpassad till hennes boende just nu. Hon berättar vidare att hon just nu är mest intresserad av garn, att sticka olika saker och att hon ska börja en vävkurs. Hon har liksom en verkstad i huvudet där inget är omöjligt. Hanna berättar att hon tidigare gjorde en regnjacka av mors gamla lakan och silvertejp. Hm, man undrar hur den ser ut? Hanna berättar också att hon älskar små detaljer, att komma på hur hon ska göra det.

När vi pratar om framtiden efter de fem åren på skolan hoppas hon att hon får jobb på en designbyrå, och att hon redan nu har fått ett par jobberbjudanden.

Måleriet kommer hon alltid att hålla på med, hon kommer aldrig att släppa pennan som hon en gång fick tag i. Utställningen i Kulturstallet gav henne blodad tand och hoppas att få komma tillbaka med en ny utställning. Kull!

På väggen kan du skymta andra exempel på Hannas måleri från utställningen i Kulturstallet.

Foto Hans Christiansen

ANNA TELL

TEXT & FOTO: HANS CHRISTIANSEN

Plötsligt en dag när jag tittade in i vårt nya bokskåp på Körbärspromenaden stod där fyra böcker med samma titel "Fyra dagar i Kabul" och dessutom signerade. Har vi en författare i området? Ja mitt ibland oss bor en författare med spänning som specialitet. Anna har skrivit tre böcker om Amanda Lund, en polis som kallas till krigshärjade trakter för att förhandla när det uppstår en farlig situation, som till exempel i den första boken "Fyra dagar i Kabul", där två svenskar från ambassaden i Kabul blir kidnappade.

Anna är född och uppvuxen i Årjäng nära den norska gränsen. Där bodde hon tills hon närmade sig tjugo år. Anna funderade vad hon skulle göra med, och i, sitt liv. Hon ville ha spänning, hon ville inte sitta på ett kontor till pensionen. Anna började med att arbetade som au pair i USA i ett år innan hon bestämde sig för att göra värnplikten och direkt efter det blev hon placerad i Bosnien där hon var i ungefär ett år på uppdrag av försvarsmakten. Medan Anna var i Bosnien sökte hon till polisutbildningen och kom in. Två och ett halvt år varade den utbildningen och som polis blev den första tjänsten att vara ordningspolis på Norrmalm.

En rolig tid som hon inte vill vara utan, men allt har sin tid. Det är nyttigt att träffa folk på gatan. Hon jobbade därefter i Kosovo under en längre tid för försvarsmakten. Efter det var hon på narkotikaspan, vilket var en stor kontrast, men kanske ett av det mest spännande jobben man kan ha inom polisen. Det blev visserligen en del sittande i bil eller röra sig ute bland folk civilklädd.

– Jag minns att jag hade en Sushi-period. Man ville inte ha mat som blev äcklig kall. Och Sushin var ju redan kall så det var gott ändå. Men med tiden blev det kanske lite enahanda.

– Jag utbildade mig också till statsvetare och poliskommissarie, och har haft möjligheten att prova på olika befattningar.

Anna var också tjänstledig från polisen och fick då ett uppdrag i Afghanistan åt försvarsmakten.

– Tyckte du inte att det var lite läskigt att tjänstgöra där, frågade jag.

– Det var en tid före barn och man kände sig odödlig på något sätt. Jag är mycket intresserad av utrikes- och säkerhetspolitik. Afghanistan var platsen där mycket hände efter elfte september. Att få vara en del av det under det år jag var där var för mig väldigt spännande. Jag hade min tjänst i Kabul men hade möjlighet att resa en del i landet, framförallt norrut. En hög hotbild och en tid med hög anspänning. Men en oerhört lärorik period i mitt liv utifrån att vara chef och leda verksamhet i ett konfliktområdet. Afghanistan kommer alltid att ha en speciell plats i mitt hjärta.

– Var det där som du träffade din huvudkaraktär Amanda Lund, frågar jag.

– Ja, även om det är en fiktiv berättelse kom jag fram till att skulle jag skriva en bok skulle det vara en som utspelade sig i Afghanistan. Kontrasterna är så otroliga bland fattiga och rika. Det mesta är fattigt med den orange färgade sanden som sveper runt de gråa husknutarna. Men det finns också fantastiskt gröna områden. Panjshirdalen är ett sådant område, det ser nästan ut som en alpy i södra Europa, otroligt grönt och vackert.

Kontrasten är också ryska armévrak som ligger lite här och där i vissa områden. Det är en äventyrsrelaterad bas som är klippt och skuren för att skriva en spänningsroman om. Jag skrev först ett manus

som blev refuserat av flera förlag. Det blev min skrivarskola. De som läste manuset tyckte det var för mycket baserad på människor i Afghanistan och med för lite svenskar. Jag skrev ett helt nytt manus där jag tog hänsyn till den kritik jag hade fått. "Bara för att författaren kan en massa saker om landet behöver det nödvändigtvis inte finnas med i en spänningsroman" var en kritik från ett förlag som jag tog till mig.

– Finns det någon sanning i boken, några riktiga händelser?

– Ja, lite kanske men det går ofta att läsa människor så att man kan placera dem i ett scenario som inte har hänt i verkligheten, men som kan bli en del i boken. Dock är alla karaktärerna påhittade, men det som kändes tryggt i den första boken var att jag hade varit där, sett alla platser som jag beskriver och vet hur uppdrag går till, hur det operativa polisiära och militära arbetet går till. Det är tryggt. Det fanns andra saker att oroa sig för. Skulle förläggaren tycka att det var spännande nog till exempel.

– Har skrivandet var en dröm länge?

– I skolan tyckte jag det var kul att skriva om ämnen som intresserade mig. Det första manuset jag skrev blev ju inte utgivet, men däremot fick jag en massa bra tips som gjorde att mitt andra försök blev betydligt bättre och ett par förlag var intresserade av att ge ut det. Jag hade turen att kunna vara i Thailand i åtta veckor vid ett tillfälle och då kom jag igång ordentligt med skrivandet. Det fanns mycket tid och jag kunde koncentrera mig att bara skriva. Nu har det blivit tre böcker. Den första om Afghanistan, den andra om Balkan och den tredje om Beirut, Libanon. De två första platserna har jag tjänstgjort på men i Beirut hade jag bara varit vid kortare tillfällen. Jag fick hjälp av en kompis på svenska ambassaden i Beirut att göra en rek-resa så jag fick se platserna, människorna och dofterna jag skrev om för att de skulle bli riktiga.

– Jag skriver på en blandning av inspiration och disciplin. Jag gillar att gå en längre promenad utan att lyssna på något och fokuserar på mina egna tankar och intrigen i boken jag håller på med. Jag löser många delar på det sättet, att utveckla karaktärerna. Jag lever med mitt manus hela tiden. Jag försöker göra något med manuset varje dag, antingen fortsätta eller redigera redan skrivet. När jag börjar skriva på en bok har först gjort ett synopsis och skriver strukturerat och kronologisk ordning, från början till slut.

Det känns fantastiskt härligt att jag kan kombinera mitt vanliga jobb med skrivandet. Hade jag inte trivts på jobbet hade jag sagt upp mig och satsat fullt ut på skrivandet.

Den första boken som Anna skrev togs emot bra av recensenterna och Akademibokhandeln ville göra den till månadens pocket. Det är också ett produktionsbolag som vill göra tv-serie av den. Hennes böcker är översatta till flera språk.

– Den fjärde boken som du håller på med nu handlar det också om Amanda Lund, frågar jag.

– Nej det är en handling som utspelar sig bara i Sverige, närmare bestämt i mina hemtrakter och Karlstad. Amanda Lund får vila ett tag. Jag har ett synopsis till en fjärde, men jag tyckte det var kul att prova något annat.

Efter inspirerande två timmar lämnar jag Anna och gick ut i den vackra höstsöndagen. Anna skulle följa sin dotter till ett födelsekalas på Koltrastvägen.

Tre böcker om Amanda Lund, förhandlare på Nationella insatsstyrkan

TEXT & FOTO: HANS CHRISTIANSEN

Halkan

Stevie

HALKAN & STEVIE

RADIO VIKING STUDIO

Någon gång i augusti kom Halkan och Stevie förbi mig och tog en fika i trädgården. De var då på väg till Viking Studio i Tappström för att köra en direktsändning där de valde sina favoriter bland rock- och blueslåtar. Jag hängde med.

Halkan spelade senast, med sitt band, i Kulturstallet 2019 med härligt ös. Han har också spelat på ett par Älvnäs-festivaler, en gång tillsammans med Ted Åström som körde Olyckan till alla barns förtjusning.

Jan Hallquist som han egentligen heter hade i många år en sommarstuga på Domherrevägen 25 innan han bytte destination till Ingarö för sitt sommarboende.

Hans butik på Noe Arks gränd vid Medborgarplatsen är legendarisk. Där har alla i musikbranschen varit minst en gång ofta många gånger.

Redan 1970 öppnade Halkan en butik som sålde "Vintage guitars". Janne Schaffer gjorde en låt som heter "Halkans affär" på sin debutskiva.

I början av sin karriär sjöng Halkan i ett band som hette "The Queens Men" som du kan se ovan. En kopia på affischen sitter också på lekplatsens folkparkenvägg.

Stevie Klasson är hans följeslagare sedan många år. De spelar tillsammans och han är en duktig gitarrist. Stevie jobbar också i Halkans butik, där också Halkans son William numera jobbar.

Halkan har en gitarrverkstad och har byggt ett sextiotal gitarrer, bl.a. till Keith Richard, Charlie Sexton (Bob Dylans gitarrist) och Chrissie Hynde sångare i The Pretenders.

Radio som det lät förr

Vad var det då med direktsändningen i Radio Viking? Jag pratar med Arne Swedin, det är den glada mannen i hawaiskjortan på den stora bildern på förra uppslaget. Hans kompis Danne Larsson, vit t-shirt, är teknikern under sändningen.

Arne och Danne representerar Stockholms Bluesförening och är programledare för de två timmar som Halkan och Stevie är gäster. Halkan och Stevie ska plocka fram sina favoriter bland rock och blueslåtar. Båda har stora bagar med skivor som ska spelas.

Programmet går på eftermiddagen på söndagar och pågår mellan två till fyra timmar och heter "Mer än bara blues". Ibland har de gäster som idag, berättar Arne och ibland är det han och Danne som spelar ny svensk blues. Vi är de enda som kör blues i kanalen, säger han.

Vi tycker det är kul att ha med intressanta människor som har historier att berätta, men som sagt är det oftast bara jag och Danne, fortsätter han.

Arne och Danne är eldsjälar i föreningen som arrangerar bluesspelningar med olika band. I år firar de 50 år. Den största spelningen, varje år, äger rum på Fasching och kallas "Trettondagsaftonblues. Bl.a. har Muddy Waters son Mud Morganfield spelat på den. Under hösten arrangerar de spelningar på Skanskvarn vid Gullmarsplan, Big Ben på Södermalm och på pråmen Nordens Ljus på Kungsholmen. Arne skriver också i världens äldsta existerande bluestidning svenska Jefferson och norska Bluesnews. Du kan endast få tag i den genom en prenumeration.

Det finns många bluesföreningar i Sverige som arrangerar både konserter och bluesfestivaler.

Radio Viking sänder program oftast mellan 10 och 22 på dagarna, ibland kortare. Men är det ingen i studion spelas "Flitiga Lisa", skivor utan prat. Radio Viking är Stockholms största närradio idag.

Jag lämnar gänget i studion och går ut i den ljumma augustisöndagen och inser att jag har lärt mig något igen.

GAMMALT & NYTT

Belysning utegym

Nu är belysningen igång vid utegymmet. Två lampor, en på vardera sidan. De tänds endast med hjälp av en timer. Om du vill gå ner och träna när det börjar skymma eller redan är mörkt vrider du på en timer, på den borte stolpen, så länge som du tänker stanna där.

Varning för påkörda djur

Vid flera tillfällen har det dykt upp varningar för påkörd vildsvin och rådjur eller djur som rör sig runt Älvnäsvägen i FB-gruppen "Älvnäs Community, vilket är jättebra. Du som inte är med ansök om att få vara med. Det är ett snabbt sätt för medlemmar att rapportera om saker som händer runt Älvnäs.

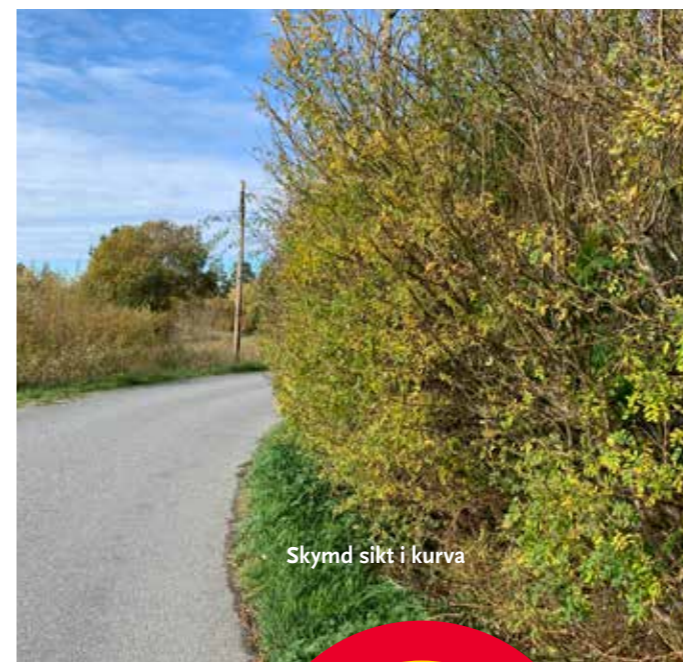
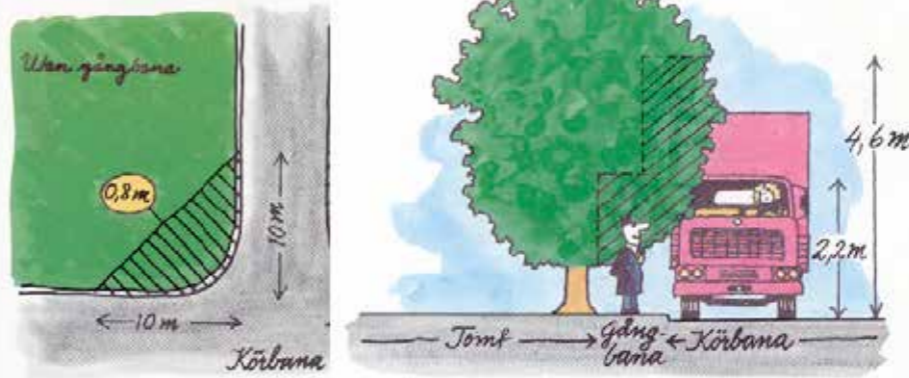

Så här får det inte se ut!

På några platser kan det se ut så här, vid bryggor, på allmänna platser i Älvnäs. Trasig brygga med farliga rör i vattnet och förvaring som inte gör någon människa glad. Det finns också båtar som ligger på land år från år utan att användas. De som ansvarar för bryggor och upplag måste rensa bort det farliga och det skräpiga.

Kapa dina grenar och häckar!

Det handlar om vår säkerhet!

I år har det växt väldigt mycket. Det gör att säkerheten minskar utmed våra vägar. Fastighetsägaren är skyldig att se till att inte sikten sträcker sig ut över våra vägar. Titta på skissen här intill, där står måtten på vad som är tillåtet. Väst är det vid korsningar och kurvor där sikten är extra viktig.

Eftersom människor rör sig på våra vägar kan det uppstå en farlig situation om sikten är dålig. Både fastighetsägare och bilisten eller den som framför ett annat motorfordon har ansvaret för att en farlig situation inte ska uppstå.

Låg hastighet är alltid ett bra verktyg för att undvika en farlig situation. Hängande grenar, högt eller lågt, är ett gissel för transporter och för snöröjningen. Snöröjningen påpekar varje år att de inte vill att backspeglar ska skadas när de försöker göra en så snygg och effektiv plogning som möjligt. Vänligen se till att öka säkerheten genom att rensa runt din tomt. Här intill ser du exempel som måste åtgärdas, men det finns många fler.

Håll fint utanför din tomt!

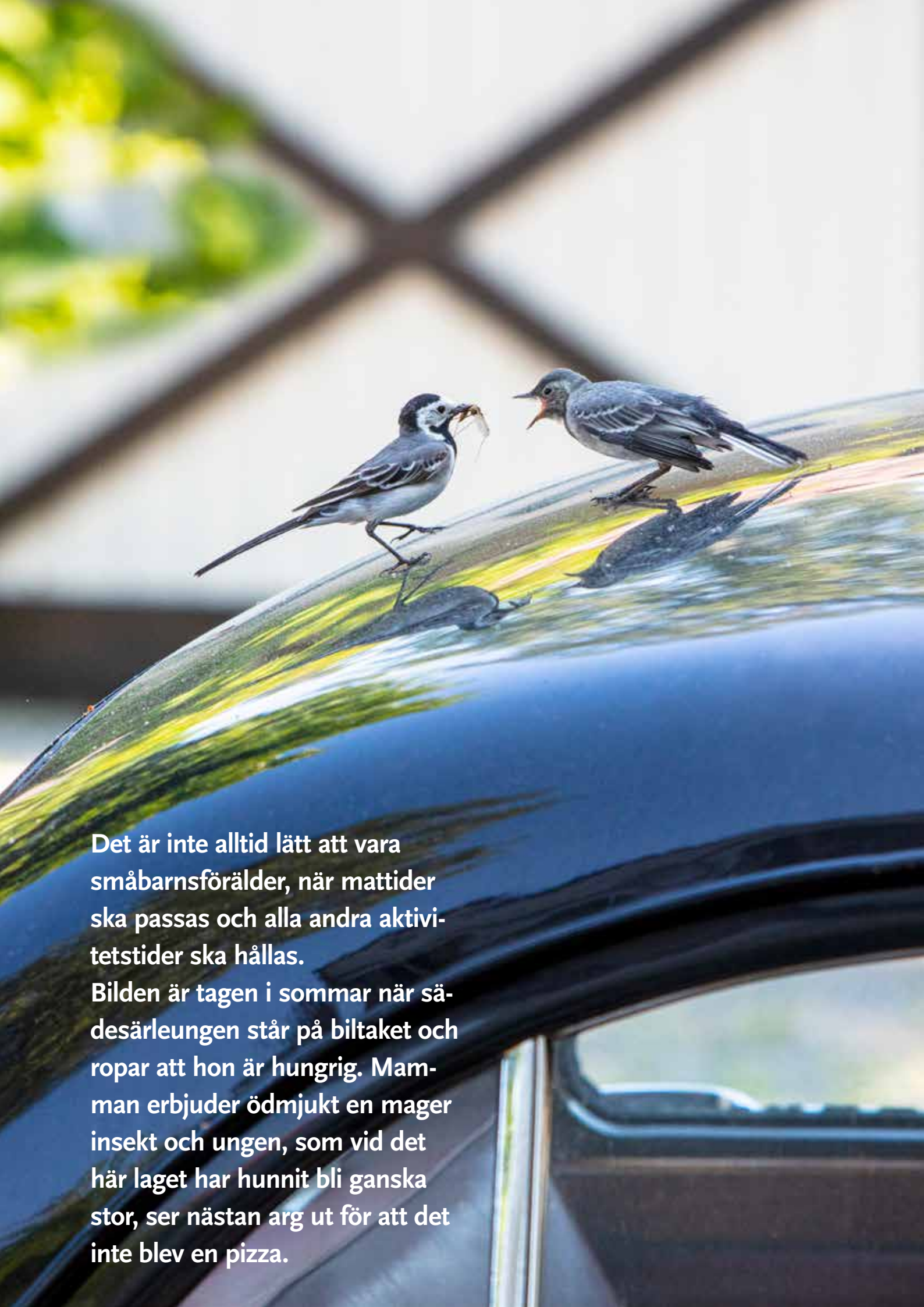
Vi vill samtidigt uppmana alla att hålla snyggt mellan den egna tomten och asfalten på vägen utanför den egna tomten. Det spar både tid och pengar för föreningen, och dessutom ser det fint ut utanför din tomt.

PLÅTNING FÖR LEXUS, FOTO HANS CHRISTIANSEN, MODELLER HANNA OCH MARCUS

SOLNEDGÅNG VID BUSSKUREN 12/8, 2021

Det är inte alltid lätt att vara småbarnsförälder, när mattider ska passas och alla andra aktivitetstider ska hållas.

Bilden är tagen i sommar när sädesärleungen står på biltaket och ropar att hon är hungrig. Mammans erbjuder ödmjukt en mager insekt och ungen, som vid det här laget har hunnit bli ganska stor, ser nästan arg ut för att det inte blev en pizza.